

liggende Tid er tilstrækkelig stor til, at Statskassen ved Urebelighed kan lide Tab, maa det ogsaa erindres, at Filialbestyrerne ingenlunde indsende Alt, hvad de sidde inde med, idet Indsendelserne kun kunne vedrøre de Beholdninger, som ikke anses fornødne til Filialernes Brug, hvorfor der efter den ugentlige Afregning kan være temmelig betydelige Beholdninger ved Filialerne, idet der t. Ex. kan være anvist større Beløb paa Amtsrepartitionsfondene, som de maa være forberedte paa til enhver Tid at kunne betale.

Dette Forhold mellem Filialbestyrerens Kautio og hans kontante Beholdninger er formentlig for Statens Vedkommende et af de svageste Punkter ved Filialamtsstueinstitutionen, idet Amtsforvalteren ikke har noget Ansvar for Filialbestyreren og ikke kan have det, fordi han efter Sagens Natur er ude af Stand til selv ved Hjælp af den største Paapasfeligbed og Omhu at sikre sig mod Besvigelser af ham, medens han dog er tvungen til at lade store Summer gaa gennem hans Hænder. Derfor er det ogsaa Staten, der ansætter Filialbestyreren uden Indflydelse fra Amtsforvalterens Side, ligesom det ogsaa er til Statens og ikke til Amtsforvalterens, at der stilles Kautio af Filialbestyreren. Amtsforvalterens Ansvar for Filialen kan derfor kun strække sig til de af ham selv begaaede Feil eller Misligheder, f. Ex. ved at udstede fejlagtige Ordre til Filialen om Ind- og Udbetalinger, men heller ikke videre, og heraf følger derhos, at det ikke kan paahvile Amtsforvalteren at føre noget Tilsyn med Filialerne, saaledes at Kontrollen med dem kun bestaar i den befalede ugentlige Regnskabsafleggelse til Amtstuen samt i de Kasseeftersyn, der fra 1ste Revisionsdepartement foretages hos dem.

Der turde efter det saaledes Udvillede være al Anledning til ved nærværende Leilighed at foreslaa en fuldstændig Opgiørelse af det hidtil fulgte Princip og saaledes foreslaa Gjenoprettelsen af alle eller ialtfald den største Del af de alt nedlagte Amtstuer og da navnlig Ringkjøbing, Kallundborg og Kronborg. Naar man imidlertid ikke har troet for Tiden at burde gaa videre end til at bevare den nuværende Ordning, da er Grunden den, at man ikke har anset Faren ved de nu bestaaende Filialer for saa overhængende, at en Tilbagevenden til det tidligere maatte anses for absolut nødvendig, idet der navnlig i de nuværende Bestyreres tidligere Virksomhed for største Delen som Amtstuefuldmægtige haves en vis Garanti for Forretningernes forpaaflige Besørgelse, medens det paa den anden Side staar Lovgivningsmagten frit for senere, hvis Nødvendigheden skulde byde det, i det enkelte Tilfælde at retablere den ældre Ordning.

Med Hensyn til den foreslaaede Oprettelse af en Amtstue i Kolding bemærkes, at den er motiveret ved den nuværende i og for sig uheldige og af Befolkningen gjentagne Gange paa-

anførte Ordning af Amtstueforholdene i det sydlige Sylland. For at tilvejebringe en mere hensigtsmæssig Ordning er det paatænkt at henlægge under Kolding Amtstue, foruden hvad der nu er henlagt til Kolding Oppebørselsstue, nemlig 2,665. 1,573. endvidere fra Ribe Amtstuedistrikt Amt Herred 2,413. 2,015. og Malt Herred 1,366. 1,717. fra Varde Amtstuedistrikt Slaugs Herred 474. 652. og fra Veile Amtstuedistrikt en Del af Kolding Herred 1,767. 1,362.

Salt 8,685. 7,319.

Herefter vil Veile Amtstue faae 17,261 Rdr. Rikf. og 13,688 Skattefonti, Varde Amtstue 6,015 Rdr. Rikf. og 6,329 Skattefonti og Ribe Amtstue 2,982 Rdr. Rikf. og 2,513 Skattefonti.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer bemærkes:

Til § 1.

Amtsforvalternes Lønningsforhold ere ordnede ved Lov af 2den Juli 1870 om Amtsforvalternes Lønning sammenholdt med Lov af 8de Januar 1872 om Nedlæggelse af Odssherreds og Ringkjøbing Amtstuer, Lov af 16de Marts 1874 om Nedlæggelse af Falsters Amtstue, Lov af 16de Februar 1878 om Nedlæggelse af Kallundborg Amtstue og Lov af 12te April s. A. om Nedlæggelse af Kronborg Amtstue, hvorhos der ved § 4 i Lov af 30te Marts 1876 om Amtsforvalternes Kontorhold m. m. tilstodes de daværende Amtsforvaltere, saalænge de forbleve i samme Embede, dog ikke udoer 3 Aar fra den 1ste Oktober 1876 at regne, i Erstatning for det med Aaret 1876 bortfaldne Honorar for Opkrævning af Bankhæftelsesrenter et aarligt personligt Tillæg.

Ved Fastsettelsen af Amtsforvalternes Lønning maa der væsentlig ses hen til Størrelsen af vedkommende Embedes Forretningsomraade og af det med samme forbundne Ansvar, idet man dog tillige maa tage Hensyn til Størrelsen af de Indtægter, der udenfor den faste Lønning tilfalde Amtsforvalterne for særlige Forretninger, navnlig Domanevæsenet vedkommende. For at bestemme Størrelsen af Embedets Forretningsomraade er der ikke faa Momenter, der komme i Betragtning. Antallet af Udbetalinger ved vedkommende Amtstue, Stempelordrernes Antal, om der under Amtstuen hører Amtstuefilialer eller ikke, om Amtsforvalteren skal foretage Skatteopkrævningsreiser og da, til hvormange Steder, ere naturligvis Omstændigheder, der i saa Henseende have Betydning. Men fremfor Alt maa man lægge Vægt paa Antallet af hver Amtstues Skattefonti som det Moment,